

KÄK

N:o 4
1962

JULKAISIJA

Turun Yliopiston
Savo-Karjalainen Osakunta

PÄÄTOIMITTAJA

Terttu Airaksinen-Löppönen

TOIMITUSSIHTEERI

Ossi Lindqvist

TOIMITTAJAT

Seppo Sadeoja
Elvi Nikkari

PIIRROKSET JA KANSI

Kyösti Kolehmainen

TALOUS

Martti Julkunen

LEVIKKI

Jorma Nevalainen

ILMOITUSHANKINTA

Voitto Kananen

TOIMITUKSEN OSOITE

Yo-talo B 188
Puh. 30026/Lindqvist

KÄK 3/62, TYY:n Savo-karjalaisen Osakunnan kyhäelmä on familiäärinen eikä sitäkään kunolla.

Siinä sen nyt sitten näette. Suuri Helsinki on puhunut. Kiukuttaa.

TYY:n Savo-karjalainen Osakunta lähti ensimmäisenä tekemään omaa OK-lehteä Turussa. KÄKeä. Senkin historiassa alku on ollut traditionaalisen hankalaa, mutta tradition toisen pään, kiitoksen seisomisesta, ei optimistisinkaan osaa uneksia.

Noin seitsemänsataa opiskelijaa, sanavalmista (!) savolaista ja vilkasta (!) karjalaista, muodostaa osakunnan; kaksi näistä seitsemästäsadasta yrittää saada aikaan lehden. Elettäkään ei tehdä sen tason kohentamiseksi. Hävettää. Ja kuitenkin osakuntalehden pitäisi pienoiskoossa kuvastaa lukijapiirinsä henkisiä aktiviteetteja. Käen suhteen tämä pitää varsin negatiivisessa mielessä paikkansa.

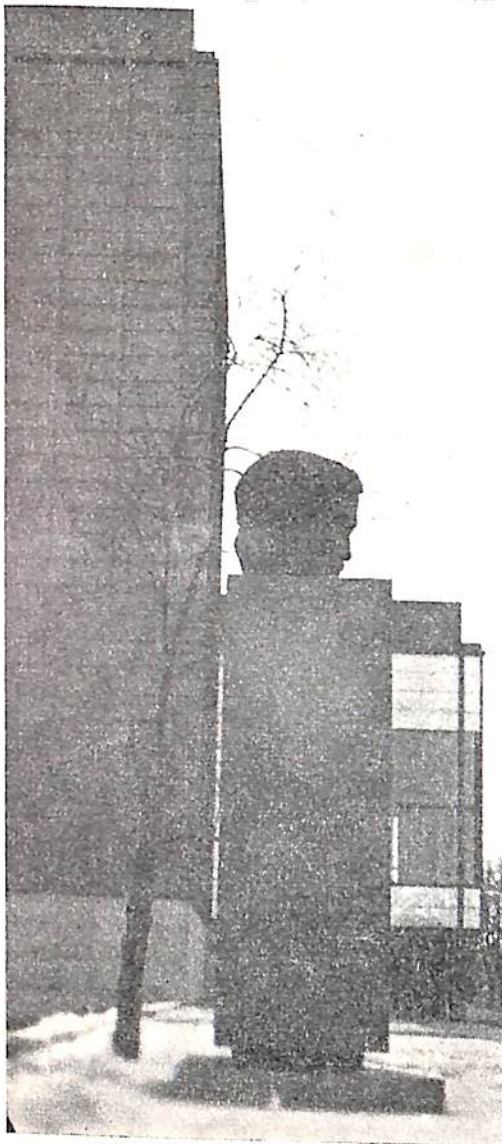
Paitsi kynän jälkeä tarvitaan lehden tekemiseen ennen kaikkea rahaa. Osakunnan lähes parimiljoonaisesta budjetista varataan 100 000 mk lehdelle, jonka pitäisi ilmestyä vähintään 4 kertaa vuodessa! On kerhoja, kaikenkarvaisia edustusmenoja sun muita kissanristiäismuotoja, mutta mikä niistä todella TOIMII? Moni tiedekuntayhdistys elää viidelläkymmenellä tuhannella vuodessa paljon vireämmin kuin osakunta suurella budjetilla!

Käsitykseni mukaan näkyvin toimintamuoto olisi osakuntalehti. Paras toimintamuoto olisi hyvä lehti.

Naurakaa te siellä Helsingissä. KÄK ärsyttää osakuntansa hereille — tai kuolee.

P ä ä t o i m i t t a j a .

Eräs Thalian temppeli

Vaikka meikkäläinen naiseläjä ei olekaan laajemmalti kierrellyt mantuja, tuntuu siltä, että Turussa on maailman toiseksi paras teatteritalo. Ainakin Euroopan paras se on.

Ah, mikä kulttuuriakseli, tuumailimme itsesemme kävellessämme Aurajoen vasenta/toista rantaa pitkin: Yliopisto—Tuomiokirkko—Teatteritalo, kaikki joen rannalla, jonka vesi virtaa ainutlaatuisen värisenä ja hajuisena vuodesta toiseen! Mutta mielenkiintoisen värikombinaation se muodostaakin kuparisen talon kanssa, jota menimme katsomaan.

Ulospäin välkkyi ja prameili, Aleksis Kivi tuijotti päällään joelle päin, jyhkeäkin jyhkeämpi torin lisäksi pelkistettyjä viivoja, yksikään antiikkinen raitiovaunu ei kolistanut ohi. Ajattelimme, että mahtaakohan tällaisen komeuden sisään mahtua sitä intiimiä ilmapiiriä, mikä yleensä vallitsee näyttelijöiden kesken?

Ystävällisesti meidät otettiin vastaan, höyryävin kupein henkilökunnan kahvi-ossa, jonka sisustus antoi esimakua siitä, mitä tulemaan piti. Tummia pintoja, kevyitä valkoisia tuoleja, joissa oranssityynyjä. Senni Nieminen tuli ja sanoi hyvää huomenta. Vanha kunnon Hilma. Keskusradiosta alkoi kuulua replikointia. Talossa harjoitellaan yhdestätoista kolmeen. Siksi kahvia kello yksitoista ja hyvän aamun toivotukset.

Taloudenhoitaja Valtakoski kuljetti sitten meitä ympäriinsä teatterinjohtaja J. Paavolan ollessa niin kireisen herran,

että tuskin itsekään tietnee, kuinka aikaa järjestyisi, kun se on jaettava Helsingin Teatterikorkeakoulun ja Turun teatterien kesken.

Kipusimme pitkin portaita, tumma oli edelleenkin dominoiva värisävy. Askelmia, pitkiä käytäviä, jokaisessa ovessa valkoiset kirjaimet. Näyttelijöillä on kahden ja neljän hengen omat huoneensa, naisten joelle päin ja miesten vastakkaiseen suuntaan, jyrkille kallioille, jonne kuuluu tule vesiputous ja kaikki. Maskuliininen tausta. Sisustuksen on suunnitellut arkkitehti, rva Stenroos, talonhan ovat arkkitehtailleet Stenroos & Luukkonen. Yhtään näyttelijää emme saaneet kiinni itse teossa eli huoneissaan, jotka olivatkin sitten viihtyisiä! Joka toisessa huoneessa oranssisohva, joka toisessa sininen. Mutta löysimmepä sentään peruukkihuoneesta Prinsessa Ruusunen kutrit, josta otimme salaa kuvan.

Seikkailu jatkui. Prinsessa Ruusunen replikointi jatkui. Ensi-ilta on joulukuussa, aatonaattona. Puvustonhoitaja, neiti Salon ei tarvinnut istua pöydällä, nyt oli kylliksi tilaa. Hilpeänä hypistelimme Ruusunen osaan valitulle näyttelijätär Sohlbergille aiottua duchessepuukua. Materiaalit ovat taatusti uusia. Erästä ovenraosta näimme kenkiä, ainakin tuhat paria pompadoureista sotilas-saappaisiin asti. Matkalaukussa niitä kuulemma oli säilytetty "evakkoaikana" Konserttitalossa. Turussa ei anneta teatteripuvustoa vuokralle, tarvittaisiinhan ainakin pari ihmistä hoitamaan lainausta, eikä sellainen kannata, mainitsi tal.hoit. Valtakoski.

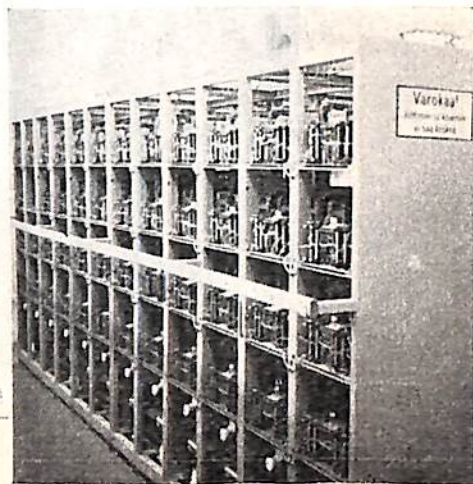
Ennen kuin kapusimme itse pääkallonpaikalle, oli meidän ensiksi nähtävä kaikki ne teknilliset hienoudet, joiden avulla näytelmä toteutetaan. Tulimme valkuuttuneiksi siitä, että valaistusmestariilla ja miksipäs ei ohjaajallakin tulisi olla vähintään käyttöinsinöörin koulutus, mikäli hallita uuden talon 33 miljoonaa maksanutta valaistussysteemiä täydellisesti. Valmestareilla, Aaltosella & Sallolla, havaitsin olevan paksummat rooli-

vihkot, kuin itse näyttelijöillä! Ohjelma voidaan tehdä nimittäin etukäteen. Jos kaikki mahdollinen kapasiteetti otetaan irti, tarvitaan noin 7 koneenkäyttäjää, pöydät olivat pelkkää nappulaa, vipua ja mittaria. (Tähän tarvittaisiin nyt miehen apua!) Tulevaisuudessa voidaan käyttää kulisseinä jopa liikkuvaa taustaa filmin tapaan, ennusti tal.hoit. Valtakoski.

Ennen näyttämölle laskeutumista jossain työsillaksi kutsutun telineistön vaiheilla oli iso lasinen koppi, jossa jokaisen näytännön aikana istuu palomies varta vasten palokunnasta — hänelläkin vivut ja mittarit edessään, joista hän voi tarkkailla talon strategisia pisteitä ja nähdä, ovatko 6—8 tonnia painavat paloiesiriput paikoillaan. Siis sellaisiakin rippuja on!

Kopin alapuolella hääri lavastaja Puumalainen apureineen. Ajankohtaisen Ruusunen tuoli oli tekeillä. Ja pienen salaisuuden voin kertoa: jos raaputatte Kolmen Valkoisen Paidan mainoskylkeä, havaitsette, että alla on Kesäyön Unelma, jonka alla on .... jne. Säästäväisyyttä tarvitaankin, kun teatterin budjetissa on varattu menoihin 64 miljoonaa arvioitujen tulojen ollessa 33 miljoonaa. Optimistisuuttakin kai tarvitaan?

Oli myös täydellinen versta sorveinen ja sähkösahein. Lattia on säädetävissä kadun tasalle, niin että kuorma-autot voivat tuoda lastinsa sisälle. Valtava akustinen paloerippu ei päästä räjähdyksenään ääntä näyttämölle.

Jonne nyt viimein pääsimme. Ohjaajana toimi näyttelijä Pihlaja, kuningas siinä läksyttää hajamielistä Sami-kokkia. Oli menossa asemaharjoitus. Kovasti oli perhetunnelma, vuoroaan odottelevat naisnäyttelijät kutoivat kuka sukkaa kuka villapaitaa, jouluhan nyt lähestyy. Sali oli pimeä. Kerrankin sai haistella vapaasti sitä ilmaapiiriä, joka synnyttää loistavia suorituksia, eläytymisiä.

Salista palatessamme näimme oven, jossa luki, niin, ei kai muualla voisikaan lukea, kuin teatterissa, että "varo, oven takana on tyhjiys". Ei mikään erikoisuus, vaan tarkoituksensa on silläkin, sillä joskus voidaan tarvita erikoisvalaistusta,

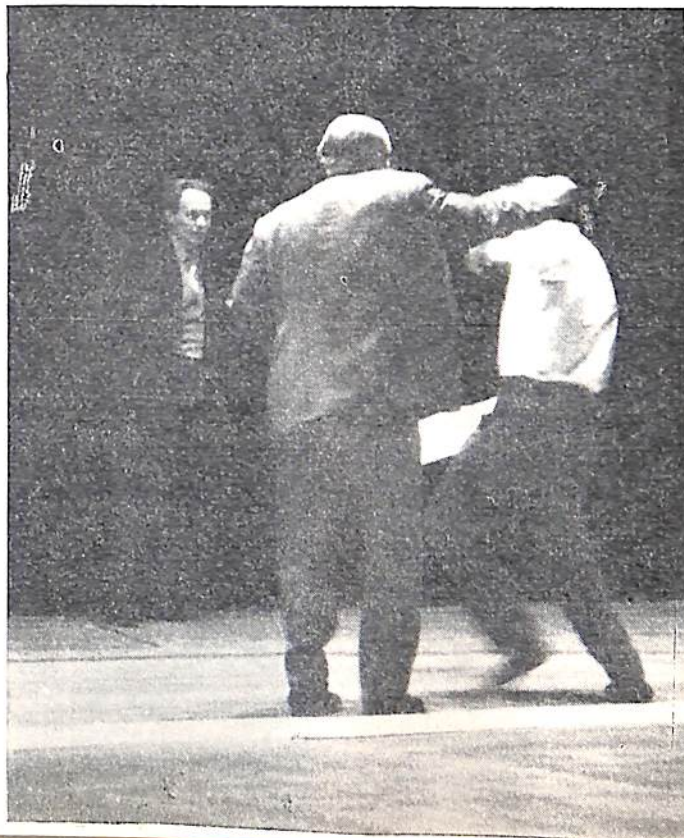
joka tulee kohtisuoraan katsomon yläpuolelta.

Toistakymmentä vuotta kestänyt ajatus saada oma teatteritalo on toteutunut. Syksyn näytelmät ovat saaneet erinomaiset arvostelut. Keväällä on ainakin pari ohjaajavierailua tiedossa, Witikka ja Långbacka, joka viimeksimainittu ohjaa Brechtä.

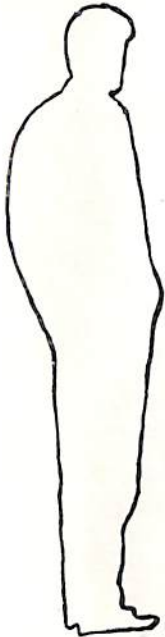
Rohkean Ylioppilasteatterimme suhtauduttiin myötämielisesti, ah, kunpa vain saisimme joskus lainata Pientä Näyttämöä!

Loistavat ovat puitteet. Myöskin se intiimi tunnelma, jonka olemassaoloa alussa aprikoimme, vallitsee. Talon julkisivusta on kirjoitettu palstamäärin. Me kurkistimme esiripun toiselle puolelle.

Kiitoksia teatterille vieraanvaraisuudesta. Thalia on saanut 700 miljoonan tempelin.

Boni Pelkonen

— mustalaisnainen
kertoo meille totuuden
nainen
kruusiasta
(antakaa nyt kerran...)
muutamalla
markalla jotka
pian poistetaan
hyvä ystävä
viivanne taipuvat
merkilliseen
suuntaan
Ja
elämän
kuoleman
viiva
viiva
on
tässä
on
menemässä
itsepäisesti
ristissä
joko
uskotte
vai
epäkunnossa
kun

jut-

tu luiskahtaa
pois paperiltakin
etemme kiroilisi
niin siunatkaamme

multitudes
multitudes
MULTITUDES

John Coltrane

Nykyjazzin vaikutusvaltaisimpia ja kiistellyimpiä tenorisaksofonisteja on epäilemättä John Coltrane. Hänen tyyliinsä ja yleensä kaikki, mikä liittyy hänen musiikkiinsa, on herättänyt paljon arvostelua yleisön ja kriitikkojen piirissä. Muutamia vuosia sitten, jolloin hän liittyi Miles Davisin yhtyeeseen, kuultiin väitettävän, että Coltrane pilaa koko yhtyeen maineen tenorisaksofoninsa rumalla, karkealla äänellä. Toisin silti kävi. Miles Davisin sekstetistä, johon kuuluivat Davisin ja Coltranen lisäksi alttosaksofonisti Julian "Cannonball" Adderley, pianisti Red Garland, basisti Paul Chambers ja rumpali Philly Joe Jones, muodostui eräs modernin jazzin keskeisin yhtye.

John Coltranen muusikonura alkoi rock'n rollia soittavan tanssiyhtyeen jäsenenä. Ensimmäinen merkittävä jazz-orkesteri, jossa hän vaikutti, oli Eddie Vinsonin yhtye. Tästä ajanjaksosta Coltrane itse mainitsee: "Kuunteleminen laajemmasta perspektiivistä avautui minulle". Aikaisemmin Coltranen pääsoittimena oli alttosaksofoni, joten on helppoa käsittää, että Charlie Parkerin vaikutus on ollut tuntuvin hänen tyyliensä kehittymiseen alkuaikoina. Vinsonin yhtyeessä hän soitti jo tenorisaksofonia, ja silloin hän alkoi etsiä ja kokeilla omia sointukulkujaan ja ideoitaan, josta vähitellen muodostui Coltranen vallankumouksellinen soittotapa. Myöhemmin hän on soittanut Dizzy Gillespien, Johnny Hodgesin, Thelonius Monkin ja Miles Davisin yhtyeissä. Erottuaan vuonna 1960 Miles Davisin kuuluisasta sekstetistä hän perusti oman kvartetinsä, jossa nykyisin ovat mukana pianisti McCoy Tyner, basisti James Garrison ja rumpali Elvin Jones.

John Coltranen tyylin tyypillisimpiä piirteitä ovat epätavallisen suuret volyymivaihtelut, koruton, lämmin äänenlaatu ja loistava tekniikka. Varmaa on, että Coltranen musiikki on tottuneellekin jazzin kuuntelijalle vaikeaa ja voi olla jopa sietämätöntä, ellei siihen "pääse sisälle". Kriitikko Zita Carno on kirjoittanut: "The only thing to expect from Coltrane is the unexpected". Jo John Coltranen kappalevalikoimakin on eräällä tavalla poikkeuksellinen. Hänen kvartetinsä esittämät sävellykset voidaan jakaa kolmeen ryhmään: 1) tavalliset soinnnaiset jazzin piiriin kuuluvat sävellykset, 2) sointurakenteiltaan monimutkaiset, yleensä nopeatempoiset melodiat sekä 3) sävellykset, joiden improvisaatiokohtien soinnutus on erilainen verrattuna teemaosan sointurakenteeseen. Ensimmäisen ryhmän sävellykset on lähinnä tarkoitettu suurelle yleisölle. Ne ovat helpottajaisia ja äänellisesti suhteellisen soinnnaisia melodioita. Toisen ryhmän teemat ovat tavallisesti hyvin vaikeita, ja juuri näissä pääsee Coltranen valtaisa tekniikka ja sointutaju selvimmän oikeuksiinsa. Eräät tämän ryhmän sävellyksistä ovat edustettuina LP-levyssä "Giant's Step". Aivan uusimmissa levytyksissään tämän ryhmän nopeatempoisissa kappaleissa pianon säestysosuus rajoittuu ainoastaan teemaosaan, joten Coltranen soolot jäävät vain basson ja rumpujen säestyksen varaan. Täten hän saa improvisoidessaan yhä suuremman vapauden, ja juuri näissä improvisaatioissaan Coltrane pääsee ehkä lähimmäksi musiikkinsa ydintä. Kolmannen ryhmän John Coltranen sävellysten valinnassa muodostavat eräät impressionistisessa hengessä esitetyt kappaleet. Näistä monet ovat $\frac{3}{4}$ -tahtilajissa. Sooloja ei kehitetä normaaliin tapaan sointukulkujen pohjalle, vaan soittamalla teema yhä uudelleen ja uudelleen sopivin variaatioin impressionistiseen sävyyn. Tällaisesta kappaleenrakenteesta selvin esimerkki on $\frac{3}{4}$ -tahtilajisävelmä "My Favourite

Things", jossa koko improvisaation pohjana on vain pari sointua. Useissa tämän ryhmän kappaleissa Coltrane soittaa sopraanosaksofonia, jonka omalaatuinen ääni antaa erikoisen soinnin koko yhtyeen esitykseen.

John Coltranen nykyisen kvartetin perusrunko on rumpali Elvin Jones, joka kaikessa kovaäänisyydessään antaa parhaan mahdollisen tuen Coltranen soolojen säestyksellä. Basisti Jimmy Garrison on muusikko, josta varmaan myöhemmin puhutaan vielä paljon. Hän on teknillisesti hyvin pitkällä, ja hänellä on suotu svengaamisen armoitettu lahja. Pianisti McCoy Tynerin soittotyyli sopii hyvin yhteen Coltranen musisoinnin kanssa. Kokonaisuudessaan kvartetti on kaikkein yhteensopeutuin, mitä Coltranella koskaan on ollut.

John Coltrane on yhtyeineen vierailut Suomessakin peräti kaksi kertaa. Ensimmäisellä kerralla, viime vuoden marraskuussa, sekä yleisön että arvostelun suhtautuminen oli suuremmalta osaltaan epäilevää. Tällöin oli kvartetin mukana myöskin alttosaksofonisti Eric Dolphy, joka edustaa vielä vaikeatajuisempaa suuntausta kuin Coltrane konsanaan. Tämän syksyn konsertissa kuluvan kuun 20. päivänä oli tunnelma yleisön keskuudessa selvästi suopeampi, ja varmaa on, että tällöin kvartetin esitykset olivatkin harmonisempia kuin vuosi sitten, jolloin Dolphyn musiikkikäsitukset eivät lyöneet yksiin kvartetin ilmaisun kanssa.

John Coltrane on etevimpiä moderneja jazztenoristeja maailmassa. Viimeisen kolmen vuoden aikana ei jazzin piirissä ole esiintynyt niin vaikuttavaa hahmoa kuin Coltrane. Hän on antanut jazzille sen ylimääräisen panoksen, joka estää musiikkia tulemasta vanhojen fraasien ja soinnutusten hallitsemaksi kuivakiskaisuudeksi.

H. J.

**Seniorijuhla
ja
kalakukko
20. 10.**

En puhu omalla suulla, puhun suulla suuremmalla,
Maarian sulalla suulla, Herran hengellä hyvällä.

Nouse!

Nouse luontoni lovesta!

Haon alta haltiani! Kiven alta auttajani!

Sammalista saattajani.

Tule kalma kauhistava! Tule tuskissa kovissa!

Tuekseni, turvakseni, varakseni, voimakseni.

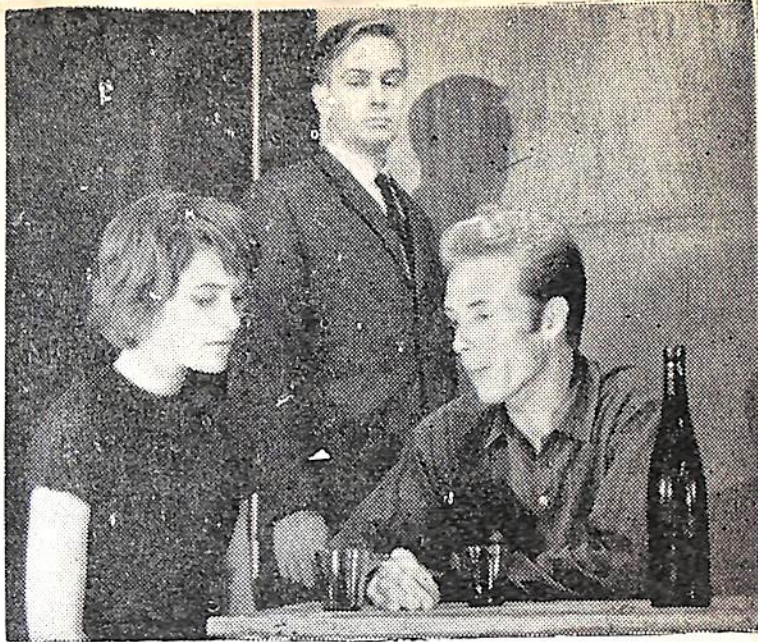
Etkö jo, Hiisi, himmastele! Maan kamala kammastele!

Lähe kohusta konna!

Maksoistani maan kamala! Himmene jo!

Himmene jo! Hiien hurtta!

Himmene!

PSYKHE

Minun on paha olla.

MORFEUS

Sinun on aina paha olla, Psykhe. Sinun koh-
talosi on tyytymättömyys. Toiset syövät liha-
vista pöydistä, toiset nukkuvat Eroksen vuo-
teissa, toiset leikkivät lastensa kanssa, sinä
olet aina nälkäinen.

PSYKHE

Mutta miksi? Miksi minä — ?

MORFEUS

Koska epäilet onnea. Koska onni on sinusta
huono — melkein synty — samea medium,
soinniton väärä raha. Sinun elämäsi on joka-
päiväistä seurustelua surun ja hulluuden
kanssa, laskeutumista tuskan pohjalle, todelli-
suuden lhuhtomista epätodellisista virroista,
vastauksen pyytämistä elämän mahdotto-
missa pysähdyspaikoissa.

eros ja psykhe

Rakas Jokinen

Miksi yksityinen osakunnan jäsen ei viihdy osakunnan tilaisuuksissa eikä osakuntahuoneistossa? Miksi osakunnan tilaisuuksien taso tuntuu laskevan kerta kerralta? Miksi osakunnan tilaisuudet voidaan luokitella kahteen pääluokkaan: a) tanssitilaisuudet (vrt. teeillat), b) viinatilaisuudet? Miksi osakuntaan suhtaudutaan muiden osakuntien taholla ehdottoman kielteisesti? Miksi osakunnan osuus turkulaisten osakuntien yhteistoiminnassa on olematon?

Kuka vastaa kaikesta ylläolevista puutteista? Viimekädessä osakunnan johto, joka käsittää hallitusta huomattavasti laajemman joukon osakuntalaisia, joilla kaikilla pitäisi olla vastuuntuntoa. Syyt kaikkiin mainitsemini epäkohtiin ja puutteisiin on löydettävissä jo aiempien vuosien toiminnasta aina huoneistokiistasta ja tökeröstä 32123-tempauksesta lukien. Pitemmän aikaa on osakunnan toimintaa hallinnut eliitti- ja separatismimentaliteetti, joka auttamattomasti johtaa hedelmättömään eristyneisyyteen. Vain kanssakäymisellä ja laajalla ennakkoluulottomalla kanssakäymisellä saamme ne vaikutteet ja ajatuskenttämme laajentumiset, jotka ovat kaiken edistyksen ja kehityksen edellytyksenä. Eristetty ja vuoro-vaikutuksesta suljettu yhteisö kuolee uudistumisen jäädessä tapahtumatta. Turkulaisessa ylioppilasyhteisössä juuri osakuntien yhteistoiminta on väylä, joka avaa uudet mahdollisuudet toiminnan kehittämiseen ja lisäämiseen. Mutta kun vuosien mittaan on suljettu osakunta tietoisesti tai tietämättä, mutta ainakin henkilökysymysten takia interraktion ulkopuolelle, on selvää ettei osakunnan alennustilaan ole syyllinen tämän hetkinen hallitus ja johto. Mutta tämän hetkinen johto on vastuussa siitä, ettei se tee mi-

tään asian tilan korjaamiseksi ja uuden kauden alottamiseksi osakunnan toiminnassa. Suhteiden normalisointi muihin ylioppilasjärjestöihin on saatava aikaan, tai ainakin siihen on pyrittävä. Sitä ei saa aikaan osakunnan johtoelinten yhteistyöhalun puute. Kun eräät johtoon lukeutuvat antavat ulkopuolisille selvän käsityksen siitä, että "osakunta on tätä mieltä", vaikka osakunnan elimet eivät ole asiaa edes käsitelleet, syntyy käsitys vahvasta harvainvallasta. Että osakuntaa hallitsee pieni ryhmä, on aivan luonnollista, mutta ryhmä älköön osoittako valtaansa liian selvästi. On ikävää, että osakunnan johtoon on hakeutunut henkilöitä, jotka ovat omaksuneet suomalaiselle ja nimenomaan itä-suomalaiselle vieraita autoratiivisen johtamisen periaatteita.

Osakunta on lähinnä yhdessäolo-organisaatio eikä päämääräorganisaatio. Suuret päämäärät ja niiden saavuttaminen on vähemmän arvoista kuin osakuntalaisten viihtyminen omassa organisaatiossaan. Viihtymisen edellytys — edes joltinenkin henkilökohtaisuus — on ylioppilasjärjestöjen paisuessa ja keski-ikänsä laskiessa vähentynyt. Vasta kun osakunnan sisään syntyy vireitä pienryhmiä, joiden tuoma viihtyvyys on omiaan lisäämään aktiviteettia ja tuloksellisuutta toiminnassa, voimme toivoa nykyistä parempaa. Osakunnan johdon vastuu aloitteiden tekemisessä on suuri. Osakunnan johtopaikkoja älköön miehittäkää vain niiden saamisen vaan niissä toimimisen mielessä.

Ei käy johdon syyttäminen jäsenistön aktiviteetin puuttumista.

Ei käy sanominen: rakas Jokinen, sinähän olet tiilenkantaja ja niin nokinen. Kyllä vika on johdossa.

„Justko alko olla kivaa nii..!“

IÄNIKUISTA

On syytä ehkä esittää laajemmaltikin jo pääkirjoituksessa esiintyneitä mietteitä.

Viime aikoina on keskusteltu puolesta ja vastaan osakuntien ja tiedekuntajärjestöjen merkityksestä. Molemmat ovat tarpeellisia ja puolustavat paikkaansa, mutta toista organisaatiota ei saisi syrjiä toisen kustannuksella. Ottaen huomioon osakuntien syntyvaiheet, on niistä edelleenkin pidettävä kiinni, vaikka aika on muuttunut. Osakunnalla on yhä suuri

merkitys etenkin sellaisille opiskelijoille, joiden kodit ovat toisella puolella Suomea. Tai ainakin pitäisi olla. On nimitäin merkillistä, että juuri tämä kohta, suhteiden vaaliminen kotiseutuun ja samoilta sijoilta olevien keskinäisen kanssakäymisen tärkeys, näyttää unohtuvan. Ei ole yhteistoimintaa, ollaan passiivisia: onhan olemassa johtohenkilöt, hoitakoot he asiansa. Mutta hekin ovat opiskelijoita, työ vie heidänkin aikansa, kuten niiden, jotka tästä passiivisuuden tilasta

ovat sitten kuitenkin valmiita arvostelemaan kaikkea. Savo-Karjalaisen Osakunnan on ryhdistäydyttävä, useamman on kannettava kortensa kekkoon ja ryhdyttävä yhteistoimintaan.

Yhteistoiminnan puute on mm. aiheuttanut oman äänenkannattajan, KÄEn, lähes täydellisen kuoleman. Lehdellä on joitaisia perinteitä, sitä olisi syytä jatkaa. Mutta yksi tai kaksi toimittajaa ei kesätee, saati sitten kälkeä.

Osakunnan olisi hetimiten perustettava Helsingin mallin mukaan jonkinlainen toimitusneuvosto, johon varsinaisen toimituskunnan lisäksi kuuluisi jäseniä hallituksesta, kuraattori ja joku seniorijäsen. Monilla jo opiskelunsa päättäneillä olisi varmaankin painavaa sanottavaa, mutta vapaaehtoisesti ei kirjoitelmia ole näköjään tullut. Ehdottaisimme vastaperustetun seniorijärjestön kiinnittävän tähän huomiota.

Osakuntalehden tulisi olla mielipideareena jokaiselle opiskelijalle. Jos vaikka kymmenenkin ihmistä äkämystyisi viikossa, voitaisiin jo lyhyen ajanjakson kuluessa saada suhteellisen monta mielipidettä esille ja tästä seuraa luonnollisesti se, että asioita voitaisiin alkaa korjata. Ja kun yksi kirjoittaa yhdestä asiasta, voi toinen olla tästä toista mieltä, ja näin syntyy — keskustelua. Siis ehdotamme vapaata mielipiteenvaihtoa lehtemme sivuilla.

Eräs tärkeimpiä momenteja, kuten jo toisaalla on käynyt ilmi, on lehden rahoitus. Varsinais-suomalaisen osakunnan äänenkannattaja VSOP saa osakunnaltaan vuosittain kiinteän määrärahan, esim tänä lukuvuonna 300.000 mk., minkä päättää kevätkokous. Vauraalla osakunnalla onkin ammattitaitoisten toimitajiensa ansiosta vaurain OK-lehti Turussa. Sata-Hämäläisten Paatti saa vas-

taavasti vuosittain 200000 mk ja Pohjalaisten Häijy noin 60000 mk., mutta näillä kahdella näyttää avustajakunta laajenevan ilahduttavasti.

KÄElle on myönnetty 100000 vanhaa Suomen markkaa. Näin numerotietojen valossa ei lehtemme vielä pitäisi olla kehnoin. Mutta millekään lehdelle eivät yllä mainitut apurahat riitä. On hankittava ilmoituksia. Mutta vaikka SKO on luvannut 10 %:n ilmoituspalkkioita, ei yksikään ole viitsinyt vaivautua tätä tietä rikkaammaksi.

Yksi numero tulee maksamaan 50000 mk, joten teoriassa saataisiin avustusrahalla syntymään vain 2 numeroa. Mutta on pakko saada pystyyn vähimmäismäärä eli 4 kappaletta. Taas ehdotamme, että osakunnan hallitus kiinnittäisi asiaan huomiota.

Ellei näitä edellä kuvattuja epäkohtia saada korjatuksi, lopetetaan KÄEn toiminta. On parempi olla hiljaa, kuin näyttää avutonta tasoaan. Eivät'pähän ainkaan muusuomalaiset kiinnittäisi näin ollen meihin huomiota, saisimme nukkua edelleenkin untamme, — johon ei edes arvostelun piikki näytä pystyvän.

Ja siunatuksi lopuksi — jos sittenkin uskaltaisimme toivoa KÄK/1 -63:n syntyä — julistamme suunnittelukilpailun osakunnalle. Suunnittelu koskee sekä kansilehden että lehden koon uudistamista. Jokainen saa vapaat kädet työhönsä, luulisi olevan kylliksi ideoita. Toivomme myös seniorijäsenien osallistumista. Ehdotelmat pyydämme lähettämään KÄEn toimitukseen: Yo-talo B/188, tammikuun loppuun mennessä. Palkinnoista myöhemmin.

Kirvoittavaa joulua.

Toimitus -62

Onko kehityksen ilmeinen suunnitelmallisuus vain näennäistä

Osakunnan inspektori, prof. Paavo Voipio, alusti 21. 11. 1962 pidetyssä osakunnan keskustelutilaisuudessa yllämainitusta teemasta. Puuttumatta erittäin lyhennelmän mainitusta alustuksesta, koska se samalla tarjoaa tilaisuuden yleisestä luonteesta varsin onnistuneen ja asiallisen tiivistelmän.

Kehityksen tarkastelu johdattaa meidät kahteen biologian kardinaalikäsitteeseen: sopeutumiseen ja elämän alun ongelmiin. Kehityksen ja luomisen vastakohtaan ei tässä puututa, koska tosiasiat eivät tue luomisoletusta eikä tiedemies aseta kysymystään näin. Nykyisen tietomäärämme on katsottava tukevan evoluutiohypoteesia.

Puhuttaessa kehityksen suunnitelmallisuudesta ajatellaan helposti subjektia, jolla on jokin suunnitelma tai perimmäinen tarkoitus. Kehitys olisi siis joko suunnitelmallinen tai tarkoituksenmukainen (plan- oder zweckmässig).

Kehityksen voidaan olettaa olevan joko luonnonlakien mukaista tai johtuvan niiden ulkopuolisista tekijöistä. Vallitsevia kehityskäsitteitä erotellaan tavallisesti kolme: mekanistiset, vitalistiset ja finalistiset. Niistä kaksi ensimmäistä eivät välttämättä edellytä suunnitelman (Plan) tai päämäärän (Ziel) olemassaoloa, vaikkakin vitalistit ovat yleensä finalistieja.

Mekanistisessa teoriassa fysikaaliset ja kemialliset tekijät riittävät evoluution selittämiseksi.

Vitalismin mukaan elämän tapahtumia ohjaavat elämälle ja/tai elävälle aineelle ominaiset voimat. Tällaisia "elonvoiman" käsitteitä on mm. entellekhia ja Bergsonin élan vital.

Finalismi esiintyy monasti telefinalismina olettaen varsin usein universumisesta tapahtuneen kehityksen tähdänneen ihmisen syntyyn. Materialistit (mekanistit) sanovat taasen ihmisen olevan vain aineen tila, eläin, joka kuuluu kädellisten lahkoon. Finalismi voi sisältää jonkun transcendenttisen tarkoituksen tai ei. Suunnitelmallisuus on kuitenkin hieman vaarallinen sana, vaikka elämällä onkin kehitystendenssejä.

Jos ihminen olisi kehityksen lopputulos, ei hänessä voisi ilmetä evoluutiota. Kuitenkin ihmisen katsotaan olevan varsin spesialisoitumaton esim. hevoseen verrattuna. On lajeja (opossum ja eräät puupäästäiset), jotka ovat säilyneet liitukautisella asteellaan. Kuitenkin voidaan ihmisen todeta symbolifunktionsa vuoksi erottuvan huomattavasti muista eläimistä.

Kehityksen suunnitelmallisuus ilmenee sopeutumisessa. Mekanistisen teorian mukaan kehitystä pitää yllä kaksi tekijää: sattumanvarainen mutaatio ja luonnonvalinta, joka karsii osan lajeista. Vastapuoli pitää valintaa yleensä negatiivisena ja kysyy, miksi esiintyy yhtäaikaa kehittymättömiä alkueläimiä ja ihmisen kaltaisia primaatteja? Mekanistisen selitystavan mukaan on kullakin lajilla oma "ekologinen lokeronsa", minkä elinympäristön olosuhteisiin laji on sopeutunut. Lokerojen erilaisuus sallii "rauhanomaisen rinnakkaiselon", mistä hyvä esimerkiksi on symbioosi-ilmio.

Mekanistinen teoria on nykyään valitseva biologien keskuudessa, mutta vitalistien ja finalistien puheenvuoroilla on ollut hedelmällinen vaikutus mekanististen selitysten muotoutumiselle. Tämä tuli esiin varsinkin sinä "epätoivon"

“Caroling” at Christmas

What are our observances and customs that differ from yours? The traditions for celebrating Christmas are as many and varied as the myriad groups of peoples and cultures that make up America — and yet there are traditions that are the same throughout the country.

Our celebration of Christmas is built around Christmas Day. The center of the decoration is the Christmas tree. It is a family time, a time to worship, a time of remembering friends, and a time in giving oneself in service and love to those in need.

Mother bakes, cleans and shops weeks ahead. The family may have in these preceding weeks planned to share the holidays with someone who is alone, or someone in financial need, an aged person, children in hospitals or institutions. It is fairly certain that the children or young people in the family are either

planning a “caroling” party or will participate in “caroling” through a group or church choir — for that is one of our most beautiful and meaningful traditions — singing carols on Christmas Eve.

On Christmas Eve, carols are sung in the streets, in front of hospitals, to “shut-ins” or wherever there is need for a bit of cheer. They are sung by college and university groups, children’s groups, Boy Scout and Girl Scout groups. Sometimes the group of “carolers” is riding in a truck being driven slowly through the city or town, sometimes they are walking and sometimes carrying candles. In a spirit of gaiety and love there seems to be a magic speed cast on those singing and those “sung to”. Often the old persons or the sick in hospitals join in the singing. When the “caroling” is over the group usually goes to some one’s for a party.

What are the carols we like to sing? Many are the same as yours, for their origin goes back to the Middle Ages when the religious authorities limited church singing to specially trained choirs. Congregations then devised their own rhymed version of the Nativity story, adopted them to folk tunes, and sang them as they danced their round dances or “carols” outside the churches. As we sing “I saw three ships come sailing Sea etc. we can still hear the rhythm of dancing feet.

The carols are simple yet varied in word and background, for although they are deal with the same story, there are endless variations on the theme. We have a hushed reverent quality of “Silent Night”, the majestic call to worship, “O, Come All Ye Faithful”, the straight nar-

---

aikana, joka vallitsi ennen modernin genetiikan syntyä. Kehitys on tietojemme valossa ilmeinen tosiasia, mutta sen relativisuus on yhtä ilmeistä. Koska luonnonvalinta karsii populaatiosta sattumanvaraisen mutaation tietä syntyneistä miljoonista mahdollisuuksista vain perin harvat lajit, jotka pystyvät sopeutumaan vallitseviin ekologisiin olosuhteisiin, on näiden lajien sopeutumismekanismien tarkoituksenmukaisuutta pidettävä tähtitieteellisiin lukuihin kohoavan kehityksellisen epätodennäköisyytensä vuoksi vain näennäisenä. Jo todettujen evoluution perustekijöiden lisäksi on mainittava aika. Ja sitä on ollut tarpeeksi maapallon historiassa.

H. L.

URHEILEMAAN

Urheilurintamalla näkymät ovat kannaltamme hieman heikot — joskaan eivät toivottomat. TVO lisäsi koripallovoittonsa johdosta piste-etumatkaa. Jäimme kolmanneksi, vaikka koripallossa oli joukkueemme taistelutahtoa lisäämään saatu kuraattorikin. Hallitus on suhtautunut varsin myötämielisesti osakunnan urheiluun ottamalla itsekin osaa kilpailuihin.

Pistetilanne Sammon maljasta kilpailtaessa on seuraavanlainen: TVO 41, SKO 34, TPO 29, ja SHO 25 pistettä. Joulukuun 2. päivänä pidetään sitten uintikilpailut. Tule Sinäkin mukaan! Pidämme huolen siitä, ettet huku! Beani, työtunteja tulee: sen takaa

Assar

P.S. Kun tulet joululomalta, tuo sukset mukanas! (vaikka missäpä täällä Turussa suksisi?, toim. huom.)

Syksyn osakuntakokouksissa

18. 9. päätettiin hankkia äänentoistolaitteet ja osallistua sadonkorjuuseen.
2. 10. kuraattoriksi valittiin lääket. kand. Pentti Puhakka. 16. 10. päätettiin että maakuntakerhon historiikki yritetään teettää laudaturityönä ja valittiin c. Kari Lampikoski laulunjohtajaksi.
30. 10. myönnettiin edelliselle hallitukselle tili- ja vastuuvapaus.

Hallituksen kokouksissa

2. 10. äänentoistolaitteet hankittu ja niiden hoitajiksi valittiin c. Julkunen ja Pyykkö.

Hankintoja: jalkapallo, toimistotuoli, 12 pöytätennispalloa ja 2 mailaa, täysvastuuvakuutus TV:lle 5 vuodeksi, juomalasit.

Vanhojen tanssien harjoituksia on jatkettu.

ÖFN oli vieraanamme 13. 10. ja itse kävimme KO:ssa Helsingissä 17.—18. 11.

Lauantai-iltoina on osakunnassa tanssia.

C. Puhakka, Kurki, Pantio ja Tielenen matkustivat Stokholmi Eesti Natsiooniin osakunnan pienoislipunkanssa 1. 12.

rative ones such as "We Three Kings" etc.

With such a range of word and melody to choose from carolers can create whatever mood or atmosphere they wish. In England two hundred years carolers were often accompanied by jugglers, pantomimists and tumblers turning hand-springs on the snow. These small bands of singers came to be known as "waits" (a reference perhaps to watching and waiting on Christmas Eve for the good news of the Messiah's birth). They often carried guitars, flutes, violins or other musical instruments.

Carols belong to everyone, their origin doesn't matter, from Germany Ireland, than any other nation, the most beauti-

ful perhaps being "Cantigue le Noel". Many carols have sprung up in America such as "Rise Up Shepherd and Follow", — a Negro Spiritual Regardless of origin — wheather Europe, North or Latin America, the association of gladness with Christmas, runs through all the carols — through the years their magic remains undimmed. They speak to all, of the miracle of Christmas and the hope of "Peace on Earth, Good Will to Men".

So across America, the custom of carol singing flourishes. From New England's white Christmas to the sunny sands of France or England they have come. France is said to have produced more carols California, the strains of carols can be heard everywhere on Christmas Eve.

OKSALLA

23. 11. järjesti Pohjois-Karjalan kerho yhdessä Turun Karjalaiset r.y:n kanssa erittäin onnistuneen juhlan Ylioppilaskunnan ravintolassa. Lupsakan tunnelman syntymisestä vastasi suurelta osalta speakerina toiminut c. Tapani Sivonen. Ohjelman lomassa nautiskeltiin mehevät lanttukukot, jotka oli tuotettu Joensuusta. TV oli paikalla, joten jonain iltana voivat ne vielä jotenkin korjata vahingon, jotka eivät sattuneet olemaan juhlassa mukana. Tämä vahinko kävi muuten liian monelle osakuntalaiselle.

*

Ja ettei totuus unohtuisi, muistutamme arvoisia civiksiä vielä joululoman il-

moitushankinnoista. Viime numerossa olivat tarkemmat ohjeet. Tehokkaampaa hyväntekeväisyyttä tuskin voi harjoittaa, sillä ilmoituksista hyötyy jokainen osapuoli: civis, kauppias ja KAK.

*

Vuosikerta vanhetessaan paranee: niinpä osakuntaelämää parhaimmillaan nähtiin ja kuultiin teeillassa tiistaina 27. 11., jolloin vanhat ja pitkät parrat toivat areenalle Oikean ja Todellisen ½-Nelson-Speksin Elävästä Elämästä. Ilmankos ikkunanpuitteetkin riemusta helisivät!

*

Joulurauhaa!

SAVO-KARJALAINEN OSAKUNTA

Rehtorinpellontie 4. Puh. 30253

Inspehtori	prof. Paavo Voipio
Kuraattori	lääket. kand. Pertti Puhakka
Emäntä	Kirsi-Marja Kurki
Isäntä	Heikki Puhakka
Sihtööri	Martti Kokkola
Taloudenhoitaja	Matti Pantio
Hallituksen vars.	jäsenet:
	Ilkka Tielinen
	Esko Länsimies
	Arja Moilanen
Beanihjaaja	Matti Ruuskanen
Lehdistösihtööri	Marja Tuomisaari
Arkistonhoitaja	Raili Hynninen
Urheiluohjaajat	Liisa Salmi
	Arvo Ovaskainen
Toiminnanohjaaja	Esko Länsimies

**VUOLAN HERKKU JA
SIIRTOMAATAVARALIIKE**

Hämeenkatu 1 — Puh. 18658
Turku

**Paperikauppa - Kemikalia
VÄINÖ LEHTO**

Hämeenkatu 1 — Turku — Puh. 25333
Veikkausasiainmies

Kulta- ja kelloasioissa suosittautuu
KULTASEPPÄ N. HILTUNEN

Hämeenkatu 12
Puh. 23910

KEMIKALIO MELITSA

Hämeenkatu 4. puh. 25705
Laatutavaraa edullisesti

PARTURI-KAMPAAMO

Hämeenkatu 16 (Uudenmaankadun
kulma)
Enne Ruusunen Ritva Hämäläinen
Puh. 27957

**PARTURI-KAMPAAMO
A. Kankainen**

Hämeenkatu 12. puh. 15688

Lähinnä Yliopistoa

NUMMENMÄEN KIRJAKAUPPA

Hämeentie 24

Hyvä kurssikirjavarasto — Opintotilejä

Herkku- ja Siirtomaatavaraliike

T:mi A. SÄRVÄ

Hämeenkatu 9. puh. 13136

Makeiskioski

K. LEHTI

Aivan kunnan vieressä

KASTUN LEIPÄMYYMÄLÄ

Hämeenkatu 1. puh. 32090

— Suosittautuu —

Aarne Lahden

PARTURI-KAMPAAMO

Hämeenkatu 10. puh. 14813

**Baarimme
ovat suosittuja**

Ne ovat viihtyisiä ja niissä tarjoillaan HYVÄÄ KAHVIA sekä MAUKASTA RUOKAA kohtuullisiin hintoihin. Valitkaa Tekin jokin niistä kantapaikak-
senne:

- * Eerikinkatu 20
- * Kerttulinkatu 8
- * Kristiinankatu 8
- * Puutarhakatu 40
- * Pyrkivän Urheilutalo

Osuusliike TARMOLA

Tiesittekö, että kaikista rahalaitosten
myöntämistä opintolainoista on
säästöpankeista lähtöisin

70%

Tälläkin alalla johtaa Lounais-Suomessa

TURUN
SUOMALAINEN SÄÄSTÖPANKKI

LOUNAIS-SUOMEN SUURIN

OPELA

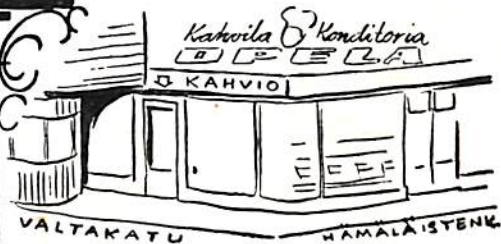
Wanka
viihtyisä

Uusi
moderni

KOULUKATU 15

VALTAKATU

HAMÄLÄISTENK.

LAPPEENRANTA

